

Jó olvasást!

<http://neadjafel.hu>

Új tavasz

Hazajöttem a munkából. Hat múlt nem sokkal. Fáradt vagyok... Jólesne egy zuhany. Vagy csak elnyújtózva nézni a TV-t, bambulni valami közepes filmen, és nem gondolkozni, nem érezni közben. Legfőképpen, nem gondolni rád...

Megint nem lesz semmi, ami kitöltse a napokat... semmi, amit várhatok, ami új energiával, édes érzésekkel, szeretettel töltsön fel. Csak a munka lesz megint, rengeteg éjszakába nyúló túlóra, hogy kitöltsem az időt, ne foglalkozzam mással, ne lássam mások boldogságát. Meg még pár barát, utolsó bátyáim ... de már megszoktam.

Eddig is eltelt az idő valahogy... Ha nem figyelek, évek repülnek el mellettem, miközben én mint az jégbe zárt lány, csak állok az időben, megdermedve. Várva, hogy valaki újra kiolvasszon...

Pedig megígértem magamnak, hogy soha többé nem leszek egyedül. És mégis. Az élet máshogy döntött. Nem te, nem én, a véletlen. Két idegen egymás mellé sodródott, és hiába próbálkozott, idegen maradt egymásnak. Nem illett össze a két fél.

Még fáj, még össze tart egy egyre vékonyuló, láthatatlan szál, ami idővel felolvad, eltűnik végleg. Akkor már nem fog fájni. A két ember pedig, a két idegen, halad tovább a maga útján.

Még fáj. Hiszen minden pillanatban itt vagy velem... minden rezdülésben, mosolyban, fénysugárban, dallamban, mozdulatban... Mindenről újabb és újabb emlékképek törnek elő... és apró kis szilánkként fúródnak a szívbe...

Olyan jó érzés szeretni valakit, és szeretve lenni. Nemcsak bizseregve, lángolva, hanem időnként abban a boldog lassan áramló, áradó láthatatlan energiamezőben, ami tele van fénnel és szeretettel, igazán szeretni. Tényleg szeretni valakinek az egész lényét. Gondolatait, mozdulatait, mosolyát, testét és lelkét, céljait, és apró kis hülyeségeit, hibáit is. Őt magát. A férfit. Az embert, és még többet.

Ennyit szerettem volna, nem többet. Úgy látszik, túl nagy kérés volt. Vagy nagyon nehéz ezen a bolygón igazi társra találni.

Azon kevesek, akiknek mégis sikerül, nagyon szerencsések. Talán nem is tudják, mennyire...

Új tavasz jött. A földnek, az élőlényeknek az újjászületés, az újrakezdés évszaka.

Talán még én is újra kezdek.
Akarom?